

POSUDEK

vedoucího na diplomovou práci

Jména a příjmení studenta: Jan Horyna
Téma diplomové práce: „Šikana na základních školách“
Vedoucí práce: Dr. Arnoldová Anna
Termín odevzdání posudků (2x): do pátku 7. 5. 2010

Odevzdaná diplomová práce Jana Horyny má celkem 98 stran a 14 stran příloh. Autor začal svou práci zpracovávat již na konci loňského roku. Vypracovávanou diplomovou práci jsem četla již v průběhu jejího zpracování po jednotlivých kapitolách. Na první pohled je patrné, že autor věnoval této práci veškerou energii a lásku, která pramení z jeho profesního zaměření.

Motivací k výběru tohoto tématu byl hluboký zájem o problematiku dětských kolektivů. Sám pracuje v neziskové organizaci zaměřené na studium chování dětských kolektivů, chování jednotlivců v těchto kolektivech a na nežádoucí jevy, které se v nich mohou vyskytovat. Šikana je totiž stále více aktuálnějším tématem a problémem, které je potřeba řešit a přistupovat k němu jako celospolečenskému problému, protože se jedná o naši budoucí produktivní populaci.

Cílem diplomové práce bylo poskytnout informace o příčinách, rozdělení, specifikách a faktorech zrodu a vývoje školního šikanování. Další kapitoly tvoří výčet forem šikany na školách, typologie iniciátorů i obětí, následků šikanování a zejména prevence a možné pomoci.

První část práce je vhodně řazena od obecného ke konkrétnímu, tedy od pojmů definice šikany až po specifickou pomoc obětem. Logicky představuje a popisuje danou problematiku i pro nezavěšeného čtenáře. Velmi dobře je zpracovaná kapitola „Účastníci školní šikany“, ve které popisuje charakteristiky jak agresorů, tak i obětí.

Druhá část magisterské práce je zaměřena na dotazníkové šetření zaměřené na přístup dětí k šikaně a jejímu řešení, ověření hypotéz a hodnocení výzkumu. Závěr tvoří přílohy, a to Dotazník a grafické zpracování odpovědí.

Velmi mne však zaujala kapitola „Ukázka metod a technik práce všeobecné primární prevence“. Autor sám pracuje již šestým rokem jako lektor všeobecné primární prevence sociálně patologických jevů, jakou šikana je. Podrobně je popsána jeho činnost jako lektora na základních školách, při které řeší s dětskými kolektivy témata jako komunikace, partnerské vztahy, rizikové sexuální chování, legální i nelegální návykové látky, životní hodnoty, šikanu. Detailně popisuje obsah a průběh jednotlivých vyučovacích hodin (celkem 3 hodiny) i formy komunikace s dětmi a popis a příklady zpráv z programu, se zaměřením na rizikovost tříd.

U ověření hypotéz v případě žáků 9. ročníku ZŠ mne překvapilo potvrzení 3. hypotézy, a to, že žáci se spíše svěří s problémy šikany své rodině, než učitelům, což značí určitý stupeň nedůvěry k těmto představitelům školy.

Abych však jen nechválila, kromě drobných pravopisných chyb (čísla a procenta bez mezer) jsem v textu postrádala pojem „stigmatizace“, který se týká jak agresorů, tak i obětí v dětském kolektivu. V kapitole „Šikana ve světě dospělých“ se autor zaměřil na pracoviště a armádu, já bych však doplnila i další skupinu, a to generaci starších a starých lidí, o které se zatím zajímá jen úzká skupina lidí, spíše lékařů, kteří se s touto formou dostávají do styku nejčastěji a také ji mohou rozpoznat.

Závěr: diplomovou práci Jana Horyny splňuje všechny předpoklady diplomové práce a doporučuji ji k obhajobě; navrhuji hodnocení **v ý b o r n é**.

V Praze dne 27. 4. 2010

Arnoldová Anna
Husitská teologická fakulta

